

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

Der er her tale om en boligpolitisk reparationspakke, som boligministeren og industriministeren har fremsat for at bøde på nogle af de skadevirkninger, der er resultatet af kartoffelkuren fra sidste efterår.

Vi vil kigge på de enkelte punkter, som jo egentlig kan behandles som 7 selvstændige punkter uafhængigt af hinanden. Jeg skal så give Socialdemokratiets melding om, hvad vi mener om de forskellige punkter forud for udvalgsbehandlingen.

Vi synes som boligministeren, at der ikke er grund til, at folk skal låne flere penge hos realkrediten, end det er absolut nødvendigt for at kunne gennemføre energibesparende foranstaltninger.

Vi er også enige med boligministeren i, at en låntager skal have sikkerhed for, at lånets værdi svarer til kursen på tilbudstidspunktet, og derfor ikke skal kunne udsættes for økonomiske overraskelser på grund af store kurssving under sagsbehandlingen; det svarer jo også til det synspunkt, der peges på i betænkningen om den fremtidige realrentelovgivning.

Realkreditinstitutterne tager sig god betaling, når de skal fastsætte taksterne for indskud og administrations- og reservefondsbidrag. Fra 1. januar 1988 stiger f.eks. reserve- og administrationsfondsbidrag for indeksslån fra 1,9 pct. til 2,9 pct. Vi vil under udvalgsarbejdet se nøjere på de meget stigende omkostninger, der er på dette område, og vi vil som følge heraf naturligvis også acceptere, at taksterne skal godkendes af boligministeren.

Vi kan uden videre give tilslutning til ophævelse af begrænsningen til den 31. december 1987 i forbindelse med optagelse af lån til sanerings-, byfornyelses- og boligforbedringsarbejder, som er vedtaget forud for kartoffelkuren den 6. oktober 1986.

Vi kan også give tilslutning til, at man skal undgå så store huslejestigninger, som ellers ville være tilfældet, hvis der ikke gives adgang til belåning med indeksslån af renovationsarbej-

der, der gennemføres uden statsstøtte, men hvor forudsætningerne er godkendelse af kommunalbestyrelsen.

Men tilbage, hr. boligminister, har vi så to store klumper, der vedrører belåning i forbindelse med fritidshuse, hvor boligministeren jo dels vil liberalisere, dels vil stramme, så det, han kalder kartoffelkurens balance, kan holde.

Nu mener vi i Socialdemokratiet, at kartoffelkuren som sådan var helt uden social balance. Det vil vi tydeligst få at se om et års tid, når man skal til at begynde at opkræve den afgift af renteudgifter, der er indført. Resultatet vil blive, at de rige slipper billigst om ved det, og de fattige må så møde op og betale til statskassen.

Vi advarede ganske klart imod en sådan politik sidste efterår. Vi mente, at disse stramninger var alt, alt for skræppe; og de var alt for tilfældige, pegede vi samtidig på.

Vi må derfor acceptere det tilbagetog, som boligministeren nu kommer med på baggrund af udviklingen på fritidshusområdet, hvor der har været en ganske væsentlig og betydelig nedgang på omsætningen af fritidshuse med det resultat, at denne handel ligesom er bremset op og ikke har udviklet sig på en rimelig måde. Det var noget af det, som vi pegede på for et års tid siden.

Derfor kan vi selvfølgelig også acceptere forslaget om, at realrenten må belånes over en 15-års-periode i stedet for over en 10-års-periode. Det er selvfølgelig bedre sent at erkende det end aldrig. Men der er sket en skade undervejs. Oprettningen af denne skade, så vi får en bedre balance i omsætningen af fritidshuse, er vi indstillet på at følge, men vi siger klart nej til en ny stramning, som ministrene foreslår her, fordi denne nye stramning jo vil føre til, at typisk mennesker, der bor i lejlighed i byerne, og som har et fritidshus, nu kun kan belåne indtil en ramme på 60 pct. og skal ud på det dyre lånemarked, hvis de overstiger realrenterammen på de 60 pct., og det vil komme til at virke særdeles uretfærdigt og uheldigt. Det er en ny uretfærdighed, man i så fald indfører, og det må vi stille os helt klart afvisende over for.

Vi må også pege på, at det har nogle beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Vi kan tilslutte os, at der skal være moms kontrol på dette område, og den del af det må med, men vi kan ikke tilslutte os de negative beskæftigelsesmæssige konsekvenser og den stramning, der sker over